





# KONCERT PRO HOBOJ

**Kovový nábytek**  
židle, stoly, telefonní stolečky pro restaurace i domácnosti dostanete levněji přímo u výrobce!

**J. PETRÁŇ**  
3, Mawho St., Bentleigh, Vic.  
Telefon X. 2249

Někteří z nás utíkali přes hranice s holými rukama, jiní s dolary za podšívku, někteří s perlami z Jablonce a ještě jiní s balíčkem křesacích kanánek. Jiří Tancibudek utíkal s hoboem. S hudební Prahou za pláty železné opony, ale s hoboem pevně v hrsti, Jiří Tancibudek měl podle vlastních slov štěstí, že dostal téměř okamžitě místo ve stuttgartském rozhlase. Nemysleme, že to štěstí bylo tak důležitě, ale na tom teď nezáleží. Faktem je, že zatím, co nám docházely dolary i perličky, J. Tancibudekovi dech nedocházel a foukal zvesela do svého hoboje. Perly, které z jeho nástroje vycházely, nebyly z Jablonce.

## MODERNÍ LOHENGRINI

Až se zase vrátíme domů, na mnohé věci se budeme divat novou očima. Dojde-li na př., Pán Bůh nepodstup, k nějakému novému Mlčkovu, naše reakce nebudou tak prostoduše důvěřivá, jako naposledy. Nebudeme již zvedat oči k nebesům a uvažovat se povzdechem: "Bože, v tomhle nás přece nemohou uchát!" Nebudeme již čekat s dětskou důvěrou, až přichvátá moderní Lohengrin s taseným mečem na obranu slabého v právu. Budeme vědět alespoň tolik, že nás "v tom mohou nechat", že Lohengrin se vši pravděpodobnosti nepřichvátá. Budeme vědět, že se mály stát v nesaňák může společnou věštinou jenom sám na sebe, nikdy by se stokrát v právu.

... v exilu nás naučila mnohemu. Mimo jiné nás naučila vidět kalamity a tragedie malých národů s uru strany. Pomo a nám na lé nou do nepísaného zákoníku novodobých rytířů práva a spravedlnosti - západních demokratů. Ukázala nám, jak úzký je v tom zákoníku vztah mezi právem, Křivdou, bezprávím a hrubou silou.

Všechno co právě točí kolem zveské aféry. Křivda a bezpráví byly spáchány na močnyh tohoto světa. Zvony bijí na poplach, Lohengrin se sjíždějí ke konferenčním stolům, letadlové lodě vypluly na moře. Křivda musí být potrestána.

Jak utumené nít proti tomu poplašný zvon malého Izraele, jehož lodím je příjždě týmž kanálem odepřen už několik let.

Na poplach zněl zvon proti diktátoru z Indočíny. Ne proti tomu velkmu na severu s kolosem Rudé Číny v zádech. Proti tomu malému na jihu, který se snažil zavést pořádek v rozbité zemi, vyhnat koloniální pány a zachránit před komunismem, co se zachránil dale. Nebylo zástupci anglo-iranských Lohengrinů, že se jim nepodařilo doručit Ngo Dinu Dienovu hlavu na špalek diktátora ze severu.

Na poplach začíná bít zvon proti bezpráví v Číně. Ne proti velkmu zlu, které vypravilo o svobodu miliony Číňanů, Tibet a severní Koreu a chystá se znásilnit další. Proti slabému a neškodnému zlu na Formoze začíná bít poplašný zvon. Formosa je nepřijemnou pítěží mrtvohého soužití, Rudá Čína mocný fakt, s nímž je se třeba smířit a spolupracovat.

Zvon moderních rytířů zní řádně ve velkých i malých věcech, od politiky po sport. Argentinií sportovci se nesmí zúčastnit Olympiády, protože jejich olympijský výbor nebyl demokraticky ustanoven. Tak rozhodli olympiáští Lohengrini. Jak asi byly ustaveny výbory předválečného Německa, dnešního Sovětského svazu a dnešního Rudé Číny, olympijské Lohengriny asi nenapadlo, nebo nechtělo napadnout.

To všechno nezapomená, že by rytíři dvacátého století zahodili korouhev práva a spravedlnosti na smetišti. Tu a tam jí stále ještě potřebují. To tenkrát, když se právo kryje s jejich vlastními zájmy. Spravedlnost pak dopadá na to, že se melokky kryjí zájmy velkých mocností.

Angličané vytáhli zaprášenou korouhev proti Italskému násilí v Habeši, které ohrožovalo jejich zájmy v severovýchodní Africe. Francii tolik nevažilo a proto omlítla přímou akci. Sama šáhla po korouhvi, když jí postušila Hitlerova remilitarizace Porýní a byla ochotna zakročiti. Jenomže remilitarizace Porýní zase nevažila Angličanům.

To vše chceli rozvinout korouhev spravedlnosti Američané v Indočíne proti nepravoslem komunismu. Anglie mávla rukou. V suezském případě zase třiná korouhev Anglie a Američané návajří rukou.

Moderní Lohengrini se prostě nemohou dohodnout. Je to tím, že se jejich křemem stal politický realismus, t. j. oportunismus vždycky, vsude, za každých okolností, dokonce i v morále.

Moderní svatý Grál západních mocností se značně vzdálil své mytické předloze. Když dnes zavzní zlatý zvoněk, král Artuš se probudí a vyhledá správců. Potom vyjde Lohengriny proti Mont Atlas, teroristům na Cypru a plukovníkovi Nasserovi. Kde však jde o bezpráví silného, král Artuš vypne dikretně elektrické vedení, aby nikdo neušel spánek a svědomí spících rytířů.

### Druhá věta-Poco andante

Cesty osudu jsou všelijaké. Kdyby byl hoboista Tancibudek nuceteli z komunistického Československa, Bohuslav Martinů by byl možná nikdy nenapsal svůj koncert pro hobo a orchestr, který se bude hrát i potom, až tu žádný z nás nebudě.

Podnět k napsání skladby vyšel totiž z korespondence dvou českých muzikantů, kterou Tancibudek zahájil hned po útěku do Německa. Z Ameriky, k e je Martinů usazen, přišla odpověď s prosbou, aby dal Tancibudek o sobě vědět, až se někde usadí. To bylo v r. 1950.

Třetí dopis byl odeslán o dva roky později ze Sydney. V něm byla první nadhozena myšlenka, že by snad Martinů mohl obohatit repertoár skladeb pro hobo. Uplynuly další dva roky, než skladatel z Ameriky oznámil, že dostal patřičný nápad. Koncert byl, jak se říká, na cestě.

V Austrálii začala šahňka po někom, kdo by rodící se kompozici zaplátl. Jednání v Melbourne nikam nevedlo. Ne, že by nebylo dost lidí, kteří vědí, co Martinů v hudebním světě znamená a jaká přiležitost se tu Austrálii naskytá. Ale ti, co měli zájem, neměli peníze. Ti, co měli peníze, neměli zájem. Jednání se posleze přeneslo do podnikavější Sydney, kde po nabídkě bez váhání sálh tamější časopis Daily Telegraph. V té době měl již Tancibudek partituru v ruce. Kecalovo "potom lituje, když už pozdě je", začalo mít svůj význam i pro hlavní město státu Viktorie.

V červenci 1956 provedl sydneyjský symfonický orchestr koncert pro hobo a malý orchestr od Bohuslava Martinů. Řídil vynikající německý dirigent Hans Schmidt-Isserstedt, sólistou byl neméně vynikající československý hoboista Jiří Tancibudek, jemuž Martinů skladbu věnoval.

Světové premiéře koncertu se staveby do cesty do posledních chvílí překážky. Opar na rhu sólisty málem zmařil její provedení. Synejský doktorům se jej podařilo zmenšit a všechno šlo podle plánu. Hůře bylo při první repise, kterou vsílal australský rozhlaz do všech států. Opar za-



Jiří Tancibudek

čal kvácet, což sice není pro normálního smrtníka žádná tragédie, ale pro hoboistu, hradijono obtížný koncert, velká věc. Krev nekrev, Jiří Tancibudek hrál. Posudky sydneyjských hudebních znalců (viz rámcček) nám řeknou, jak hrál.

### První věta - Moderato

Hoboista Tancibudek začal svou hudební dráhu v pěti letech jako houslista. Hoboj mu padl do oka, nebo snad lépe řečeno do ucha, za studentských let na mladoholeslavském gymnasiu. Při rozhlazových přenosch koncertů, jejichž byl horlivým posluchačem, se mu zdál tón hoboje nejvýraznějším ze všech hudebních nástrojů. Tak začal koncert pro hobo, o němž dnes píšeme - osobní kon-

do pražského Národního divadla. V listopadu téhož roku dosáhl nejvyšší míry, k níž se doma můžže český hudebník vypracovat. Stal se členem České filharmonie, tenkrát pod vedením Rafaela Kubelíka.

Česta do Anglie, kterou Tancibudek podnikl Kubelíkovým přičiněním v létě 1947, značně ovlivnila jeho další život, a to ne jenom hudebně. Tancibudek se tam zdomokonalil v nejlepším hoboisty té o y Leona Goossense. V Londýně také poznal blíže československou studentku, jež studovala piano a která se o rok později, doma v Praze, stala jeho ženou. Koncem roku 1949 se Jiří Tancibudekovi, pro něhož znamená muziku všechno, zcilbilo žít v zemi, která jeden den zakazovala hrát Beethovena a Brahmsa, protože byl Němci, druhý den zase Ravela a Debussyho jako dekadenty, kteří nic neříkajíj masám a dročku.

### Třetí věta - Poco allegro

Jiří Tancibudek se nejraději vyjadřuje hoboem. Ale zavadeť o muziku a jeho jazys rozvěže. Srovnání australského hudebního života s československým? Doma tradice a hudební cit, tady technika, dobrá organizace a bohatší repertoár. Kterých orchestrů si nejvíce cení? Londýnské a filadelfské filharmonie, symfonického orchestru z New Yorku, Concertgebouwe Amsterodam a potom samozřejmě Vídeňské filharmonie. Dirigenti? Kleiber, Klemperer, Krips, Galliera, Munch a leungradský Igor Mravinskij.

V muzikánském srdci má pak zavřena tři jména - Česká filharmonie, Rafael Kubelík a Václav Talich.

Tancibudekův koncert pro hobo není dávno u konce. O jeho třetí větě, kterou ještě zbývá napsat - své budoucnosti, nerad hovoří. Jako by se zdráhal říci, co jistě podvědomě cítí, totiž to, že je pro něho Austrálie jenom jednou "štaec" na cestě k dokonalosti. Jiří Tancibudek nám nic takového neřekl. Tolik však víme i bez něho, že dříve či později musí z Austrálie, protože musí dopředu.

Česta do Austrálie vedla přes anglické přátele. Sir John Barbirolli, jehož žena je sama vynikající

Planistka Beatrice Tunge: "Myslím, že je to mimořádně zajímavá a libivá skladba... Jiří Tancibudek jí hrál skvěle..."  
Dr. E. L. Bainton, bývalý ředitel konservatoře v Sydney: "Druhá a třetí věta koncertu je podle mého názoru neobyčejně výrazná a finale velmi krásné. Sólista hrál opravdu musikálně..."  
Eunice Gardiner, hudební kritik Daily Telegraphu: "Sólista Jiří Tancibudek, jemuž je skladba věnována, jí hrál nejvšpřevydčivě, krásně čistým tónem a zručnou technikou..."

cert Jiřího Tancibudka. V sedmácti letech ho začal zavoučovat do tajů který byl v té době té hoboje kamarád Mikeš, který již hrál v orchestru Národního divadla.

Odtud vedla jeho cesta na pražskou konservatoř, kterou absolvoval v r. 1946. Jeho učitelem byl první hoboista České filharmonie Děda. Už předtím, ještě za války, hrál v orchestru brněnské opery, odkud přešel v r. 1945 na Talichovu žádost

hoboistka, doporučil Tancibudka E. Goossensovi, který byl v té době té hoboje kamarád Mikeš, který již hrál v orchestru Národního divadla.

První leta v Austrálii nezapomenal jenom vyučování na konservatoři. Tancibudek podnikl úspěšný zájezd po Novém Zélandě, kde sehrál 25 koncertů. S Bernardem Heintzem pak hrál téměř se všemi australskými

orchestry. V r. 1953 se přestěhoval do Melbourne jako první hoboista tamního symfonického orchestru, kde působí až dodnes.

To je ve zkratce dosavadní život československého hoboisty Jiřího Tancibudka - první dvě věty jeho vlastního koncertu.

Pro upřímného umělce, jakým Tancibudek je, je česta k dokonalosti obtížným úkolem. Jediná osoba, která ještě dnes není stoprocentně spokojena s hoboistou Tancibudkem, je Jiří Tancibudek sám, kterého to poženě dopředu i potom, až ze svého hoboje vyvoukne to poslední.

Není třeba, aby nám o své budoucnosti něco vyprávěl. Bohuslav Martinů jí nímrdově vzružil třetí větou svého koncertu pro hobo a malý orchestr, o níž sydneyjský hudební kritik napsal: "...Veselé nálady s nekalivě jiskřivým rytmem kulminuje brilliantě pro sólistu i orchestr

# ZBABĚLEC

Jaroslav Strnad

Seděl na lavici a třásl se. Rozřícením, rozpaky, strachem. Studenti chodili kolem něho a dívali se na něho jako na vzácné, jedinečné zvíře.

Seděl na lavici a sbíral odvalu...

...Ale cizí, úplně neznámé postavy vrátného, úředníků, šatnářek zrazovaly jeho sen a bezohledně a jasně připomínaly, že se mezi "dnes" a "kdysi" položila tři léta, jeho zkušená, tvrdá a palčivá.

A tak zůstával na místě a okolo něho chodili studenti a studentky sém a tam a skoro všichni pohlédli na jeho dohola ostříhanou hlavu, na jeho ošoupaný hubertus s pošmouřeným červeným trojúhelníkem a s šilem, které bylo sotva rozeznat od bílého podkladu...

Rozhodl se, že to skončí. Nabral z hluboka dechu, přistoupil k vrátnému a vyslovil svou žádost.

"Je tam Bouzek? Jó, ať přijde sem. No, do vrátnice, čeká tu někdo na něj."

Koutkem oka pozoroval chodbu, kde se musil v některých dveřích objevit Bouzek. Ale dlouho nikdo nepřicházel. "On ví, že tu na něj čekám já a nepřijde. Může si spočítat, že jsem to já a bojí se setkání. Stejně jako já. Snad více a nepřijde. ... Nepřijde, nepřijde. ... To by bylo obytné nejlepší řešení. ... Nepřijde, nepřijde, kéž by nepřišel!"

Ale právě v okamžiku, kdy nabyt téměř jistoty, že Bouzky zabráni strach postavil se mu tvář v tvář, právě v tom okamžiku se Bouzek vykořebal ze dveří.

Zachmušil se do svrchníku a přál si, aby ho nebylo vidět.

Bouzek se klátil zvolna chodbou, ode zdi ke zdi, jak mívá ve zvyku, dlouhý, hubený, nemocně vypadající, se statečnou pleť. Rozhlížel se po návštěvníkovi a došel až k vrátnému. Ten mu míčky ukázal na hromádku neštěstí v rohu lavice.

Teprve, když Bouzek přistoupil až k němu, vstal. Jejich oči se střety. Bouzky se rozšířily úžasem a jasně v nich zachytil záblesk smrtelného strachu. Přesto však nevydržel jejich nápor a uhnul. "Nazdar!" řekl po chvíli mlčení tiše.

"Ty?!" podívalo se jen Bouzkovi úci.

"Vrátil jsem se..., Honzo."

"Jsem rád, že ses vrátil, vítám tě... A...?"

"Nic. Chtěl jsem tě jen vidět. Jen se tě zeptat, proč...?" Zamířel se a zrudl rozpaky.

"Pojď se posadit. Jsi jistě slabý," pravil Bouzek, ale on pochopil, že chce ještě kousek dál od vrátného, že chce, aby rozmluva neměla svědky. Aby mu vyšel vstříc, posadil se na lavici zcela u vchodu, kde je nemohl nikdo slyšet.

"To tě tam takhle zřídil?" ptal se Bouzek, když viděl, jak se belhá. Nevěděl, je-li v jeho hlase víc strachu, hrůzy nebo soucitu.

"No, už při výslechu," zamumlal. Bylo mu trapno. Zvykl si pohlížet na sebe jako na mrzáka a každou zmínku cizího cítil jako netaktnost. "Jak to, že jsi... že tě dostali...?" zamlouval rychle.

Bouzek poposedl. Hledal slova a za každou větou si olízal rty. Očima tékal po stěnách a sítěžil se podívat přímo.

"Někdo mě udal, že poslouchám Londýn. Dělalí u mne prohlídku a našli letáky, kteréš mi dal."

"A tys musil...?"

"Víš, hrozili mi, že mě vezmou s sebou, když jim nepovím, od koho je mám. Mám nemocný žaludek, však vš."

"Nemocný žaludek. A já byl zdravý..."

"Já bych tam byl určitě zůstal."

"Já jsem se vrátil. Vlastně by se slušelo, abych tam zůstal. Trešubodná houževnatost, ne?"

"Jsem rád, že ses vrátil. Můžeš mi věřit."

"Vrátil jsem se. Ale jak."

Bouzek se však už sebral: "Byla to tvá vina. Vnutils mě do toho. Nechtěl jsem, ale tys mě přemluvil. I mne někdo udal."

"A tys měl nemocný žaludek. Protos to shodil na mne."

"Co jsem měl dělat?"

"Nevim, snad mlčet. Já mlčel."

"Každý mluvil. Víc nebo mén."

"Já mlčel. To je jediné, nač jsem hrdý."

"Musels mlčet. Všechno jsi to spiskal ty a bylo tvou povinností mlčet. Já jsem podlehł tobě. Měl jsem riskovat, že bych tam zbehl? Byl jsem nemocný. Dost mě to sebralo takhle. Dodnes jsem se nevzpamatoval. Tvou vinou."

Hleděl na Bouzku vyjeveně. Očekával kokrtání, omluvy, prosby. Ale útok? Snad měl Bouzek i pravdu, že musil nést odpovědnost i za něho. Ale sotva mu prolétla tahle myšlenka hlavou, věděl, že je nesmyslná. Proč mu neřekl to, co mu říkal v duchu za bezesných nocí, hladových a ozařovaných ohnivou lázní Mnichova? Proč mu neřekl, že je zbabělec, když nedokázal mlčet, že má stouchnutí udát ho, udát ho jako zrůdce. A neudělá to, tedy jen proto, že se s ním nechce špinit. Proč mu to neřekl? Bylo mu smutno a ticho se protahovalo.

"Co ode mne chceš? Proč jsi přišel?" přerušil jej Bouzek. "Chceš mě udat?"

"Ne," bránil se chabě, přistůžen při zlém. "Mělo by to smysl? Co bych tím získal?" zapíral hrdinně své tajné myšlenky.

"Nic by se mi nestalo. Dokázal bych, žeš mě do toho zatáhl proti mě vůli. Dokázal bych, že jsem nemohl riskovat zatčení, protože bych kriminál nevydržel. Mám lékařské vysvědčení."

"Tak," řekl jen a hlavou se mu míhlo: "Nakonec by ještě odsoudili mnel."

"Tak," opakoval znovu.

"Mstít se není dvakrát křesťanské," nenechal se

## OCHOTNICKÁ

Junius

Ochotnický jsme sehráli svou roli.

Místo po roli dědičné.

sáhli jsme po kremolí,

a patroly jsou cesty rozličné.

Po žaru rampy průvan šatny.

Po žalu dožalováno.

Živote smrný i marnotratný,

živote, ano!

mýlit Bouzek. "Ale dělej si, co chceš. Bud' však ujistěn, že se nedám tak snadno."

Neodpověděl. V hlavě měl chaos a nezmohl se na kloudnou odpověď. Bouzek se na něj pátravě díval a pak se měl k odchodu.

"Nu, já půjdu," řekl. "Nemám kdy tady s tebou mlčet. Mám co dělat."

"Počkej!" vytkl zoufale, jako by se bál, že se stane neštěstí, když Bouzek odejde. "Počkej," pokračoval pak mírněji, "nemáš mi co říci? Ani slovo litosti, omluvu, odprosit, nebo..."

"Ah, po tom se ti stykáš. Sentimentální, jako vždy. Jako tehdy, když jsi mě přemlouval, abych rozhazoval tvé letáčky. Jenže já nejsem ten, jako jsem býval kdysi. Mám předstírat něco, co necítím? Už jednou to dopadlo blbě. Nejsem viněn. Mám hrát kajčí Magdalenu? K tomu mi chybějí herecké vlohy. A konec konců jsem si i já tehdy vytrpěl své. Zase tvou vinou. Eventuální omluvy se tedy anulují. Litost se oboustranně nekona. Spohem!"

A aniž mu podal ruku, Bouzek se klátil zpět do své kanceláře. Od stěny ke stěně šňeroval chodbu, lhostejně a nevšímavě. Ani se neohlédl.

Zvolna se zvedl a vyšel z budovy. Byl jako vykuřaný, prázdňý až na dno, bez srdce, bez mozku, bez smutku. Mechanicky kráčel nádvořím.

Venku pražilo slunce a léto bylo na spadnutí.

# FALEŠNÝ PENÍZ II.

Karel Třešňák

(Pokrač. z č. 16/VI.)

A když se konečně tímhle vším nikterak zajímavě, naopak chaoticky vyprávěným haraburdím prokoušete, stojíte před oplotnostmi chlapců, lítěnými do všech detailů. Nezachráni Listopada ani pokusy o zlyřčení (na př. Jiříčku, rýžová slámíčko!) zvláště když, jak se zdá, má několik osobních klíčů, s nimiž házíruje od povídky k povídce (heřmáněk na navigaci). Summa: nevkusná povídka, vyprávěná velmi chaoticky, rádobý prostě a lyricky. Vydavatel

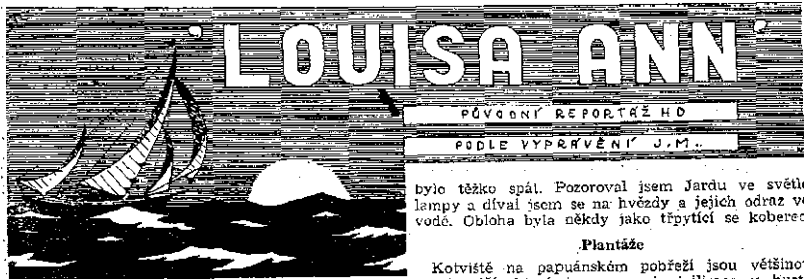
presvědčit. Jeden ze zakladatelů moderní umělecké estetiky G. E. Lessing estetoval ve svém dile "Laokoon" zákon "plodného momentu": slavné sousoší se podařilo proto, že sochař volil k zpodobení okamžik krátce před hadím uštknutím, nikoliv uštknutí samb. Jen tak mohl onu mytologickou událost ještě umělecky umocnit a zachovat i při maximu strachu a zoufalství míru, důstojnost a lidskost. To nám napadlo, když jsme četli Peroutkovo povídku "Lišákův sládek" a voňavého království cukrárny a do toho, že jeho příběh je typickým příkladem, jehož kdy spisovatel Lessingův "plodný moment" nebyl, vystihl, šel dál a skončil na jedné straně u hanus-morálního zakončení je násilně a chtěně kladné, nevysrolo organicky z děje, jak je nutno, má-li

nevědčné zvíře nemá rádo, stejně jako lidé. Uškrti ji na červené šňůrce po rozhořčeném dialogu, v němž se kočka brání, ovšem jen škřábanci, kteroužto možnost nemá proti autorovi, žel, čtenáři, i když je seznámen s detailním provedením vraždy. Tenhle zločin, do kterého vyústil komplex méněcennosti, osvobodí ryze po freudovsku hrdinku od komplexu, vyvede ji z nenáviděného povolání prodavačky linolea a dopomůže jí nepřímo do rámování. Stylistické nehoráznosti, které by chom od Peroutkovy žurnalistické brilance nikdy nečekali, dovršují katastrofu. (Pokračování na str. 6)

Závod holičský

JOSEF  
LACHMAN

312 High St.,  
ST. KILDA, VIC.



*/Pokračování/*

**Nezdařený pokus**

Druhý den ráno v 6 hodin jsme vyjeli, ale zřejmě to neměl být náš den. Vitr stálo vzrůstal a brzy jsme byli jako ztraceni v ohromných vínech. Soudi to tak mlátno, že se špička několikrát ocitla pod vodou. Za 5 hodin jsme ujeli 18 mil. Když jsme se již skoro měli octát do průplavu mezi uskami, zasnul nám náhle motor a nemohli jsme jej nastartovat. Všude bylo plno vody. Běžel jsem vyčounout přeci a zadní plachtu a znovu jsem se pokoušel nastartovat motor, zatím co Jarda kormidloval. Vitr nás nesl brozou rychlostí. Přetřihla se nám lana od hlavního stožáru. Pak prasklo lano na zadním ránu. To vše během několika minut. Na moři bylo boží dopuštění. Jelikož jsme nemohli použít ani jednu plachtu, rozhodli jsme se vrátit do starého kotviště.

Osuší jsem rozdělovač, kublky a svíčky a znovu zkoušel nastartovat motor, což se mi konečně podařilo. Se štěstím jsme se dostali do průjezdu mezi úskaly, když se nám přehoupá vlna přes palubu a motor znovu zhasl. Procedura se opakovala a když motor zase běžel, musel jsem nad ním celý zbytek cesty držet ochrannou stráž s ručníkem v ruce, zatím co Jarda kormidloval. To byl asi nejhroší den, jaký kdy Louisa Ann zažila.

Ve Wainapuna jsme ztrávili týden spravovaním lan a čekáním na lepší počasí. Dostali jsme za vyčunou a už jsme neměli chuť „podruhé zkoušet štěstí v rozbouraném moři. Sháněl jsem lano po domorodých vesnicích a měl jsem příležitost poznat, jak jsou domorodci obchodně založeni. Věděli, že jsme v bryndě, a nabízelí nám kusky měděného drátu za 2 š. Nakonec jsme dostali kus měďáku v Davisonově krámě, kde jsme nechali několik knížek.

Od našeho odjezdu z Port Moresby uplynulo 9 dní a za námi bylo pouhých 55 mil, když jsme konečně zase vyjeli. Zbytek cesty na ostrůvek Samarai na jihovýchodním cípu papuánského pobřeží nám trval 11 dní. Uvnitř loď bylo takové horko, že jsem spal na palubě, což bylo trochu příjemnější. Nebylo však možno se vyhnout sůvbům, kteří se na lodi množili snad ze dne na den. Jarda říkal, že se všichni pobřeží lodi švábí jen hemží, není lodi, na které by nebyli. Někdy jsem uvaril švabu v polévce, ale naše chuť tím zkažena nebyla. Když jsem se utožil ke spánku, pořádal švábí na mým těle závod, a jednou se dokonce pustili do ochutnávání mých chodidel. Za takových okolností

bylo těžko spát. Pozoroval jsem Jardu ve světélce lampy a díval jsem se na hvězdy a jejich odraz ve vodě. Obloha byla někdy jako třeptící se koberec.

**Plantáže**

Kotviště na papuánském pobřeží jsou většinou u plantáží, které jsou osazeny civilisací v husíe džungli. O lidech na plantážích platí zvýšenou měrou, co jsem již řekl o obyvatelích Port Moresby. Jsou opuštěni a mají z každé návštěvy radost. Zvou vás k týdennímu pobytu a jsou velmi pohostinní. Nedostatek společnosti vede nainoze k opilství. Přes vysoké výděleky, které běloši na plantážích mají, není jejich život zrovna záviděníhodný. Svobodným samotou nesvědčí a rodinám také ne. Manželky to táhne do města, kde je biograf a společnost, dětem schází škola. Děti se učí většinou korespondencí. V Brisbane je korespondenční škola, kam se úkony bezplatně posílají leteckou poštou. Není nesnadné najít 11-12leté děti, které neumějí číst a počítat. Sekal jsem se se třináctiletým chlapcem, který šel poroučit domorodcům, ale jinak vůbec nic neumí.

V Point Dedere, že bylo jedním z našich prvních kotvišť na papuánském pobřeží, jsme navštívili kokosovou plantáž, na které je ředitelem korejský vysoušič. Má krásný dům, ve kterém by mohly pohodlně bydlet tři rodiny. Jeho plantáž je velká, zaměstnává asi 150 domorodců. Ukazoval nám, jak se kokosové ořechy suší. Černí mu pěstují rajská jablka, salát a fazole. Dostali jsme na cestu konzervy a rajská jablka.

Na většině starých plantáží se pěstují kokosy, na některých gumovníky. Kakaové a čajové plantáže jsou novější a není jich tolik. Průměrná kokosová plantáž vyrobí 50 - 80 tun kopry měsíčně. Na plantáži žije většinou jen jeden běloch či jedna bílá rodina, a 20 až 60 domorodců, kteří obývají malé domečky na křesech s travnatou střechou. Dva domorodci jsou zaměstnáni jako sluhové, jeden na praní a pod. (wash-boy), jeden na vaření (cook-boy). Další - boss boy - má funkci dozorce nad ostatními dělníky. Za svého dvouletého pobytu na ostrově jsem měl příležitost blízce poznat život na plantáži. V 5 nebo v 8 hodin ráno se domorodci dělníci sešli k přehledce. Mnozí se postaví do fronty na ošetření. Hodně lidí má trojité vědy. (Jednou ke mně přišel domorodec s černým obvazem; když jsem mu jej sejmul, upadl kus masa.) Při ošetřování pomáhá jeden z domorodců. Každému nemocnému se namáže na postiženou část dřívěkem mast z plechovky a dá se mu voda a obvaz.

Po ošetření se domorodci posílají do práce. Jedni sbírají kokosové ořechy, druzí sekaří trávu dlouhými nohama, které jsou podobné metlám. Tráva pomáhá udržovat vláhu, kterou kokos potřebuje. Jelikož však tráva rychle roste, kokosové ořechy se v ní ztrácejí.

(Pokračování přístě)

# FALEŠNÝ PENÍZ

(Pokračování se str. 5)

I "Titina" Vladimíra ve společné noclehárně Štědrého je kočička. A své pocíty v cizím městě Autor ji však nezamotá zachycuje tak dobře duje, naopak ji vyhlásoval a dovedně, že nám tím dovolou s nasazením zpřítomní naše první vlastního soucitu zachráně dny v uprchlickém táni, kojí ji, až ji náhodou bože. Tumlíš zřejmě neobjeví jiná kočka, která má záměr, nechce tím, má právě kočata a uneže poví své drobné záse je k sobě. Jako by vyžky, ničeho dosáhnout, padla z kalamáře pro stačí mu, že povídá, aniž zbožná ditka, tak dojímavě působí tato story, kterém čtenáři souhlasně chvění. Vypráví, protože mu to působí radost, jemu samému, bystrému jemnocitný zachránce pozorovatelé. Občas do toho nového milieu produktivně domov, nenásilně, Anna Hopkinsonová, i samozřejmě a prostě, ani jedna slza mu neokukápe pro ztraceném. S cítem opravdu umí střídmě zacházet, připánc po otesných kolidání, jako by nebyl ani sám osobně zúčastněn. A ka a sám čtenáři, že to přece jel! Jen si přetřete skončilo (dobře). Kýč, t. zv. sladký ...

Poslední číslo antologie není kočiči. Jan Tumlíš vypráví v "Prvních krocích" o začátcích svého uprchlického života ihned po přechodu hranic. Nenazvali bychom jeho vyprávění povídkou, ale právě jen vyprávěním, poněvadž mu chybí gradace, vyznění a povídková stavba vůbec. Ale přijmeme že existují i pravé. Věřme čte, není nikde přeexponovaná (a tvoří tak v antologii skoro výjimku), má vědomé ukázněnou mluvu, i když bys chom tu a tam vykřikl opravdy není tak zlé, spadají možná na vrub korektorovy nedbalosti, lantovou penizi". Pro poněvadž se objevují ve přístě doporučujeme všech povídkách. Ti li vybrat do výběrové kodé, s nimiž se na svých inise některých odborníků prvních krocích setkává, ka, a ke korektuře si přinám připomínají i naše zvát čtenáře. Jinak se první známé v exilu; tá nadělá vic škody než borovou proceduru, noc užitku.

Není pochyby, že sechom jeho vyprávění stáva antologie byla nešťastná. To, co nám v vyprávěním, poněvadž mu chybí gradace, vyznění a povídková stavba vůbec. Ale přijmeme že existují i pravé. Věřme čte, není nikde přeexponovaná (a tvoří tak v antologii skoro výjimku), má vědomé ukázněnou mluvu, i když bys chom tu a tam vykřikl opravdy není tak zlé, spadají možná na vrub korektorovy nedbalosti, lantovou penizi". Pro poněvadž se objevují ve přístě doporučujeme všech povídkách. Ti li vybrat do výběrové kodé, s nimiž se na svých inise některých odborníků prvních krocích setkává, ka, a ke korektuře si přinám připomínají i naše zvát čtenáře. Jinak se první známé v exilu; tá nadělá vic škody než borovou proceduru, noc užitku.

## KRÁTCE Z EXILU

- Čs. policie zastřelila boru pro svobodnou tří ze čtyř osob, kteří Evropsu bude gen. W. D. Crittenberger. Dosavadní předseda W. H. Shearson se vzdá i. Hina úřadu.
- Bývalý čs. vyslanec dr. V. Lásků oslavil v Mexiku 65. narozeniny.
- Dr. F. Schwarzenberg byl přijat papežem v audienci, při níž informoval o situaci čs. politických uprchlíců.
- Mezinárodní unie socialistické mládeže uspořádala tábor v Tampere ve Finsku za účasti 6.000 soc. demokratů z 23 států a zástupců exilových organizací ze tří států. Za čs. exil se zúčastnil J. — Novým předsedou "Vy-

- Horák a J. Kybl. — Zájemci o vyučování čs. děti na dálku, histase se na adresu Čs. exilní dálkové školy v Západním Německu, c/ - dr. J. Kratochvíl, Museum fuer Welturkunde, Archivstrasse 4, Stuttgart, West Germany.
- Běseda J. V. Frič v Chicagu vydala knihu "Pět žen - protikomunistický vůdce". Předmluvu napsal rozhlasový komentátor Ed. Murrow.
- Koncertní suita B. Martini měla světovou premiéru v Londýně. Provedl ji Londýnský symfonický orchestr, řízený Basilem Camerunem. sólistou na houslích byl Alan Loveday.
- Předsedou odbočky Čs. národního sdružení v Montrealu byl zvolen gen. V. Vlček.
- Sochař F. Motoška zemřel v Buenos Aires ve věku 64 roků.
- Bývalý pražský soudce dr. J. Jíra byl na katolické universitě ve Washingtonu jmenován mistrem knihovnických věd za disertační práci "O právním podkladu a vývoji vojenských knihoven v ČR od r. 1018 do 1945".
- P. Demetz byl promován na doktora filosofie na universitě v New Haven, USA.
- 31letý čs. uprchlík Jindřich Kocár zahynul v Londonu v Kanadě při srážce vlaku s náklad-

Provádíme veškeré práce optické přesně, rychle a za levné ceny

6. poschodí  
49 Elizabeth St.,  
(roh Flinders Lane),  
Melbourne - City  
Telefon MB 4207  
Přijímáme objed.  
návky také poštou

**M. CHRPA**  
Optical Service

ním autem, které řídil. se, v níž srovnává politické dílo T. G. Masaryka, W. Churchillia a K. Adenauera. C./J.K./ND

## Dopisy redakci:

### AKCE NÁVRAT A AUSTRALSTÍ KOMUNISTÉ

— Chcete-li se přesvědčit o tom, jak jsou místní komunisté zapřaháni do akce na lákání uprchlíků k návratu za Železnou oponu, stačí, když kterémukoliv pouličnímu prodáváči komunistických tištěných nacznečků, že se vám tu něco nelíbí, nebo že si rád přečtete noviny z domova. Často stačí, že si od něho koupíte Rudé právo nebo Svět v obrazech, aby se vytratil s otázkou: "Proč nejedete domů?" a aby dodával naučené cavalozpěvy o šťastném životě, který budete ve své rodné zemi prožívat. Ochoťné vám dá adresu čs. konsultátu, kterou znát zpaneměti, někdy přímo řekne, na kterého úředníka se tam obrátit. Jeden mne chtěl na konsultát dovézt, počkám-li, až svůj balík novin vyprodá. Jiní komunističtí agitaři zkoušejí své štěstí v výrobních podnicích, v nichž se scházejí party Evropanů na karty a k pití. Jiní se dokonce pokoušejí prorazit se čs. i jinými komunistickými novináři a s agitací i v čs. restauracích, pokud je ovšem majitelé nevyvedou. Důvodem k takové aktivitě je také vědek. Tržba za prodané noviny z komunistických států totiž zůstává zdejší kompartaji, "Ko.", Melbourne

### DOVADIVÉ MLÁDI

— Srdečně jsem se zasmál meditaci o mládí a stáří v 18/VL čísle HD. Autorovi zřejmě uteklo, že soubor, dnes v tisku zvaný "mládí versus stáří", nedělá lidí dle křesťanských listů, ale dle smýšlení. Duchovní vedoucí mladých, profesor Hlaváč, by to podle vás se svým křesťanským listem musel koulet rozhodně se stářími. M. Z. Sydney

### GENERÁL VLASOV

— Na případu generála Vlasova a jeho armády se můžeme poučit, jak lze historii "upravit" k nepoznání od skutečnosti. Co toho bylo před 10 lety napsáno a namalováno o hrdinských výkonech našich partizanů a jiných odbojových skupin, které ke konci války hnaly téměř holými rukama po zuby obzbrojené Němce, zachraňovaly Prahu a já nevím, co ještě. Naproti tomu Vlasovovi nedokázal říct veřejně žádný náš veřejný činitel: "Za velkou pomoc při povstání proti Němcům děkujeme!" K. R., Sydney

— Snad všichni teď chápeme Vlasova lépe, než jsme ho chápali ke konci války. Nepoznal ve svém životě tak dobře nacismus, jako poznal komunismus a bojoval proti tomu, co pokládal za větší zlo. F. B., Albany

### DVĚ NOVÉ ČESKÉ KNIŽKY Z AUSTRALIE

V Brisbane vyšly další dva svazky "Edice Revue", kterou vydává Jan Tuček.

Jako druhý svazek edice byly vydány "Pohádky sedmi večerů" od Jiřiny Zapolové. Je to 7 pohádek, početných šestým svým uznáním v literární soutěži Křesťanské akademie a Kulturní rady v exilu pro rok 1955. Knížka ilustrovaná G. Fitzgeraldem a Jan Tučkem a stojí 6/- kolonovaně 1/2 s.

Jako třetí svazek vyšla povídka z prostředí Nové Guiney a Papuy "Kameny v písku" od Mojmiry Zachara (autora "Papuánských epistol", které vycházely v roce 1955 v HD). Knížka, ilustrovaná Janem Tučkem, má 48 stran a stojí 10/- včetně poštovného.

Koloniální a delikatesní obchod  
J. & V. Hartman  
86, Poveaux St.,  
SURREY HILLS, Syd.  
7/3 m od Dent Hosp./  
Telefon BA 4516

Desinfekce balíčků  
PACIFIC  
FUMIGATING CO.  
113, Sussex St.,  
SYDNEY  
BX - 2491  
Vystavujeme poručené, event. i balíček sami odesíláme.

Obě možno objednat u:  
Edice Revue, 27 Edmondstone St., Sth. Brisbane, Qld., nebo u fy. The Inlibrium Booksellers, 11 Arnold St., North Carlton, Vic.

### Prvotřídní domácí kuchyně

## Čs. restaurace v Richmondu

258, Church St., Richmond, Vic.

Otevřeno v pondělí až pátek od 5 do 8 hod. večer, v sobotu od 12 do 2 hod. odp. a od 5 do 8 hod. več.

V neděli zavřeno.

### "BOJAN"

Ukrajinský národní pěvecký sbor v Sydney, řízený dirigentem Vasilcem Matyšásem, uvede v sobotu 15. září 1956 v 8.15 hod. večer v Sydney Town Hall

## KONCERT

klasických, historických a známých ukrajinských národních písní. Sbor vystoupí v malebných ukrajinských národních krojích.  
Vstupenky za 12/6, 10/-, 7/6 a 5/- možno zakoupit předem u fy. Palings a Nicholsonson.

SWISS TRAINED WATCHMAKERS  
15 Hunter St., SYDNEY, tel. BL 3970  
Ehner: 19 York St., Němec: 529A Millary Rd.  
Wynyard St., BX7743 Spit Junction, XM3393

Používáme nejnovější modely  
ADVANCE  
MOTOR SCHOOL

141 Darlinghurst Rd.,  
Kings Cross - Sydney  
FA 5025

Otevřeno celý týden  
Mluvíme anglicky a německy

Velký výběr prvotřídního kontinent. pečiva

OXFORD CAKE  
SERVICE

439 Oxford St., Paddington, Sydney

FA 7947

### KOUPĚ, PRODEJ, VYMĚNA AUTO

#### JE VĚCÍ DŮVĚRY!

Spolehlivě Vám vše obstará

# V. JOKL

FIRST YARD, 55 NEPEAN HIGHWAY  
ELSTERNWICK VIC.

Telefon LF 1676, po prod. době LF 2587  
V PŘÍPADĚ NEMOCI NEBO ÚRAZU BUDOU  
ZA VÁS SPLATKY NA U NÁS KOUPĚNÉ AUTO  
AUTOMATICKY PLACENY!

### ČESKÉ OCHOTNICKÉ DIVADLO V MELBOURNE

sehrálo 1.9.1956, veselo-hru K. S. Macháče "Zeměnicové" v adaptované adaptaci (velmi úspěšně).

Palnu večera si odnesl po herecké stránce Slavomír Havlát jako rytíř Strachota. S dalšími úlohami se se cti vyrovnali B. Pavlová, E. Winter, M. Jiráček a J. Gerlich.

V těsném závěsu za laureátem byl J. Matáček,

ko, kterého přemohla melancholie v nejdělejších scénách, melancholie, jež se spojena s jeho ohlašeným odchodem z melbournských jevišť.

Výprava F. Hrušky byla vkusná a jednoduchá. Po pročitání a vřelé přijaté proslovu režiséřky pí. Zamrazilové překvapila neostřílený publikum Blanka Drdová sólovým tancem.

Představení "Zeměniců" patří k nejuspěšnějším podnikům Českého divadla v Melbourne. p

### TAXI TRUCKS

24hodinová služba

Melbourne

BY 3525

Kdo koupí u nás KÁVU - jednou bude jí u nás kupovat vždycky!

Steffel's  
Off Garson Place  
Melbourne  
Midway Arcade, mezd  
& Collins Little Collins St.

Veškeré moderní úpravy vlasů a obočí odborné masáže obličje manicura

Majitelé:  
M. Škreková  
a  
J. Bošić  
Tel.  
WB 4989

## Čs. sport v Australii

### S. K. PRAHA SYDNEY

Praha - Bankstown 1:2 (1:2)

V zápase, hraném 19.8. na hřišti Gladestville, se ujal Bankstown vedení již ve 3. minutě a o 15 minut později svůj náskok zvýšil. V druhé půli předvedla Praha úkázkovou hru v poli, ale všechny její akce zneškodnil výborný brankář soupeře.

Balgownie - Praha 1:0 (1:0)

Praha opět zarmoutila své příznivce, když podlehla znovu rozdílné jedné branky po rušné hře živě hrajícím domácím.

Praha - North Shore 3:1 (0:0)

V neslané - nemastné hře v první půli, kdy domácí, hrající po větru, nedověděli vypádit kloudnou ránu na branku hostů, se všeobecně očekávala další porážka Prahy. V druhé půli, když se vrátil Mueller s pravého křídla do středu útoku, se hra zlepšila a i když se hosté ujali vedení, Musillo záhy vyrovnal a Mueller dalšími 2 brankami zajistil vítězství.

Praha tím skončila letošní mistrovství na předposledním místě tabulky s 13 body a brankovým poměrem 37:55. Místrem se stal Leichardt (33 b., 54:32).

Druhé mužstvo Prahy ("Slavia Sydney") se umístilo ve své soutěži na konci tabulky (13 bodů, 44:70). Telef. zpr. F. D.

### S. K. SLAVIA MELBOURNE

Slavia - Brighton 2:1 (0:0)

V posledním zápase mistrovství zvítězila Slavia po slabém výkonu. Zvláště v prvním poločase si dala vnutit soupeři způsob hry. Útok byl bez zraněného Gottesmana velmi podprůměrný. První branka Slavia padla z rány Engelböega po spolupráci obrany Brightonu. Brighton vyrovnal, a teprve potom Slavia získala mírnou převahu. Vítězná branka Lachmanova byla nejhezčím momentem zápasu.

Vedení Slavia může být s bilancí sezony spokojeno. Mužstvo - nováček v první divizi - skončilo na třetím místě, a ještě před několika týdny mělo naději na získání mistrovského titulu. Hlavní zásluhu na tomto úspěchu mají "lanáři", kterým se podařilo získat na začátku i během sezony řadu dobrých hráčů. Nezbytným zlem tohoto postupu bylo ovšem, že si nezahráli hráči, kteří Slavia vybojovali postup z nižších tříd.

Konečné pořadí v tabulce: Juventus 28, Hakoah 28, Slavia 26, Polonia 23, JUST 23, Brighton 20, Box Hill 14, Moreland 10, Footscray 5, Prahran 3. Reserva Slavia si vedla neméně úspěšně. V posledních zápasech své soutěže porazila Potonji 3:2, Brighton 3:2 a remisovala s Hakoah v zápase o druhé místo. Skončila na třetím místě jen nepatrně horším brankovým poměrem.

V semifinále Armstrong-Cupu; porazilo druhé mužstvo Slavia 1. září rezervu Juventusu 2:1!

### VEŘEJNÉ DRAŽBY

nábytku, koberců, pian a jiného bytového zařízení se konají každý pátek od 10. hod. dop. u firmy  
DECORATION CO., AUCTION GALLERY,  
350 Little Collins St., Melbourne, C. E.

Sydney - Darke, ředitel



JEANNE  
D'ARC

BEAUTY SALON 600 BURKE RD. CAMBERWELL

# port doma i v cizině

Od našeho zvláštního zpravodaje J.T., Mnichov



pravují na Olympiádě, bylo překonáno ve dvou závodech 6 světových rekordů.

## DALŠÍ SVĚTOVÉ REKORDY

Za poslední úrodou předolympijských rekordů jsou zodpovědný australské plavkyně. V Townsville v Queenslandu, kde se australská plavci př-

Lorraine Crappová vytvořila v závodech na 440 yardů 4 rekordy: 200 m za 2:19,3 min., 220 yardů za 2:20,5 min., 400 m za 4:50,8 min. a 440 yardů za 4:52,4 min. Dawn Fraserová přidala další dva rekordy: 100 m za 63,3 vt. a 100 yardů za 56,9 vt.

## CS. FOTBALISTÉ V JIŽNÍ AMERICE

Českoslovenští fotbalisté zatím sehráli na jihoamerickém zájezdu 4 zápasy. S Brazílii vyhráli první zápas 1:0, ale v druhém zápase prohráli 1:4.

Utkáni v Rio de Janeiro skončilo 1:0. Jedinou branku vstřelil Moravčík. Zápas zachránili brankář Dolejší, který vyrazil dobře střelenou penaltu. Střelcem branky v Sao Paolo byl Masopust.

Ve třetím zápase zájezdu prohrálo Československo před 70.000 diváků v Montevideu s Uruguayí 1:2 (0:0). Zápas byl rozhodnut ve dvou minutách. V 10 min. druhého poločasu vstřelil Borges první branku Uruguaye. O dvě minuty později zvýšil Mendez po chybě zraněného Dolejšího na 2:0. Českoslováci pak měli značnou převahu, kterou však dovedli vyjádřit jenom jednou brankou. V 31. minutě prošel Pazdera, přehrál Moravčíkovi, který snadno překonal uruguayšského brankáře.

Ve čtvrtém zápase zájezdu prohrálo Československo po vyrovnaném zápase s Argentinou 0:1. Podrobnosti nejsou zatím známy.

Československo nastoupilo v této sestavě: Dolejší - Hertl, Hledík, Novák - Pluska, Masopust, Pazdera, Moravčík, Feureisl, Borovička, Kraus.

Páteří ts. mužstva na zájezdu v Jižní Americe jsou hráči Sparty.

## -- Ve zkratce --

— Na mezinárodních závodech v Istanbulu zvíťazil Skobla ve vrhu koulí výkonem 17,36 m. Řeňák vyhrál trojskok skokem 15,50 m. — Čechoslovák Špinka vyhrál na stroji ESO plochou dráhu v Budapešti před Rakušanem Killmayerem.

— Bačík vytvořil nový čs. rekord na 400 m znak časem 5:14,6 min.

— Sparta Praha vyhrála v Palermu mezinárodní turnaj v košíkové. Ve finale porazila jugoslávské družstvo Proletar Zrenjanin 84:53.

— Febor republiky v moderním pětibojí vyhrál Kubiček, který docílil 4687 bodů. Druhý byl Bártů 4638,5 bodů.

— Javorský je tenisovým mistrem ČSR. Ve finale porazil Krajčeka 3:6, 6:2, 6:3, 8:6. Ve finale mistrovství žen vyhrála Pužejová nad Gazdíkovou 6:2, 6:2.

— Merta hodil diskem 57,95 m. Byl by to nový evropský rekord a druhý nejlepší výkon na světě. Po závodech se však zjistilo, že byl jeden z použitých disků o 37 g lehčí a rekord proto asi nebude uznán.

— Australani Head a Rosewall vyhráli mistrovství Ameriky ve čtyřhře. Ve finale porazili dvojici Seixas - Richardson 6:2, 6:2, 3:0, 6:4.

— Mezinárodní fotbalové utkání Norsko - Finsko skončilo v Oslo nerozhodně 1:1.

— Australan Rosewall vyhrál mezinárodní tenisový turnaj v Newportu. Ve finale vyřídil svého nedávného přemohitele Richardsona 6:0, 8:6, 6:2.

— Slovan Bratislava zahájil zájezd do Německa a Švýcarska porážkou od FC Fuerth 9:3. V dalších zápasech však porazil Kickers Offenbach 1:0, 1860 Muenchen 4:3, Aschaffenburg 1:0, Grasshoppers Zurich 2:1 a FC Basilej 2:1.

— Dynamo Praha porazilo ve Švýcarsku Chaux-de-Fonds 7:0. Ze Švýcarska odjždí k šesti zápasům do Jižní Afriky.

— Při utkání ČSR - Anglie v Londýně vytvořil Jungwirth nový čs. rekord v běhu na 1 míli časem 4:04 min.

— Vasas Budapešť vyhrál letošní ročník Středoevropského poháru. V odvetném finálovém zápase porazil vídeňský Rapid 9:2!

— Čs. exulant Duffek se stal dvojnásobným mistrem Švýcarska ve vodním slalomu.

— Francouz Boiteux vytvořil nový evropský rekord na 1500 m voln zručím časem 18:25,2 min.

## PRÁTELE HLEDAJÍ:

Milena Hanovského (dopis přib. v red.), Frant. Holčeda, Karla Sadloně a Jindru Zemánka. Pro další údaje nutná vizitka příbuzných: Vratislav Louček (v r. 1951 v Anglii), Zdeněk Fišer (nar. 21.1.1921), Vladimír Rýhánček (1923), František Skřivánek (1934), František Kveš (1929), Ludislav Sedláček (1923), Bohumil Beňmář (1927), Radomír Beněš z Ostravy (1927) a Josef Šeda z Brna.

Zjistíme-li adresy hledaných, oznamíme jim, kdo se na ně dotazuje. Zazatelům přímo zjištěné adresy nesdělujeme. Upozornění laskavě hledané, nebo nám sdělte jejich adresu. HD.

## Listárna

Z. V. S. Francisco: Díky za balík výstř. - M. J., Mowbray: Díky za zpr. a adresy. - G. Z., Kalimna: Použili jsme, zajímavé, díky. - Anon., Yarra-ville: Díky za výstř. - J. H., Inglewood: Dopis jsme odeslali na Bermudy. Díky za foto. - V. Š., Toronto: Díky za výstř. a adresy. - F. K., S. Paradise: Díky za výstř. a pohled. HD

## Malý oznamovatel:

Poplatek za 1 řádku 1/4-tučnou 1/6.

**BYTY PRO SVOBODNÉ PRONAJÍMÁNÍ.** Celé zaopatření. Dobra evr. strava. 31. Errol St., Footscray, Vic.

**PRONAJÍMU** zařízenou garsoniéro za velmi výhodných podmínek krajinou klidné povahy. V bezprostřední blízkosti "Spravy. Dotazy na zn. "St. Kilda" do HD.

**MLADÉ SLEPICE** a kapouny na dokrmění všech velikostí pro vaši zahradu z české farmy dodáme. Volejte večer (Melbourne) WU 1035.

**ČÍSNIČI** - Panděl až pátek od 6 do 9 h. večer - přijme A. Pavlas, University House, University of Melbourne, Carlton, Tel. FJ 3843.

## ZVLÁŠTNÍ OZNÁMENÍ:

Dr. Michael Bloch zahájil lékařskou praxi v 100. Collins St., Melbourne. Telefon MF 6549 a 38. Southey St., Elwood, telefon XA 242.

.....

## ZLOBÍ VÁS OČI?

Potřebujete brýle! Navštivte s důvěrou kraňanský optický závod



## OPTO

109 Swanston St. /9. posch./, Melbourne /proti Melbourne Town Hall/ Mluvíme česky i slovensky Otevřeno denně 9 - 13, v sobotu 9 - 13 hod. Telefon: Cent. 1819 -

## TELEVISORY, RADIA, LEDNÍČKY, PRAČKY,

autoradia, psací stroje, motory, vysavače atd. všech druhů a značek za hotové neb na splátky dodá i opraví

## J. PHILIP Radio - Electrical,

119 Gardenvale Rd., GARDENVALE, Vic. /1. stanice za st. Elsternwick/ Telefon XM 2542

Dříve závod v Praze XII

## STANDA KO.MEL

725 CAR SALES

725, Heidelberg Rd., Alphington, Vic.

Nejnižší deposit - Nejvýhodnější podmínky KOUPE \* PRODEJ \* VÝMĚNA

90 dní záruka 24 hodinová služba

Volejte JX 2509 nebo LA 3504

## SPORTOVNÍ KLUB SLAVIA MELBOURNE

Vás srdečně sve na

## TANEČNÍ ZÁBAVU

v sobotu 8. září 1956 v 8 hodin večer

VE FORRESTER HALL, 147 SWAN ST., (ROH WAVERLEY ST. RICHMOND

Hraje 4 členná ts. hudba \*

Likérová licence

Spojení: všechny elektriky od Princes Bridge do Richmondu, zast. 10 elektr. ze St. Kildy č. 78

vlakem do stanice Richmond nebo East Richmond

Rezervování míst: J. Vozeník, 5/42 Eildon Rd., St. Kilda, tel. LA 6602

## HLAS DOMOVA

vychází čtrnáctidenně

Rídí redakční kruh

Adresa: Hlas domova,

4. Erin St., Richmond E, 1. Vic.

Telefon JA 3360 (jen mimo prac. dobu)

Předplatné: na rok s 87/-, na 6 roků

s 18/-, na 7 čísel s 10/-, jednotlivě s 1/6.

Odebírají všichni Vaši přátelé "HLAS DOMOVA"?

PHONE: PA 2226 - AFTER HOURS: LA 1427

## AMERICAN CONTINENTAL SUIT CO.

FIRST CLASS SUITS AND SHOES TO MEASURE  
SPECIAL CONTINENTAL SHIRTS

50 BOURKE STREET MELBOURNE, C.I.

Montgomerys s vlněnou vložkou na zip